

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCXLIX. ad annum DCLXXVI.

Parisiis, 1644

Vita, Epistolae Et Decreta Vitaliani Papae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15300

di in eodem Domino nostro Iesu Christo voluntates & operationes, similem scientiæ ligno gustum commiscen-
tes, quemadmodum & isti fidem ex bono & malo profe-
runt affectantibus. Vnde & talibus circumuenientes literis,
ei qui miserat mittunt. Quia ergo in magno propter hæc
periculo sunt res pene totius catholicæ & apostolicæ Dei
ecclesiæ constitutæ, pro ea deprecamur, & obsecramus
sanctissimos viros, ne hanc despiciatis periclitantem, sed
adiuuetis tempestatibus laborantem, scientes in tempore
tribulationis dilectionem, quæ in Spiritu sancto est, nasci.
& si possibile est vos transire citius, quasi alia pro causâ, ad
senioris Romæ pios & firmos vt petram viros; qui videli-
cet vobiscum tutores nostri sunt semper & propugnato-
res feruentissimi veritatis, obsecrare hos supplicatoriis
vocibus & lacrymis pro omnibus Christianis, quatinus
mercedem a Domino fortiantur. omnibus similiter & si-
bimet absque nouitate recens inuenta seruantes orthodo-
xam fidem, & nihil super ea minus plusve suscipientes vel
approbantes, præter quæ diffinita sunt a sanctis patribus
ac Synodis, vt boni studii sui æmulatione hoc maximum
cum Dei auxilio directe prosequentes opus, cum illis siue
nunc, siue in die iudicii, Dominum habeant debitorem,
quem nimirum habuerunt in talibus creditorem, non
aliud quid præter se sed ipsum totum, totis vobis atque
illis in æternas delicias & refectioem donantem. quem
& nos habere aduersus Arianos qui continuantur hic sup-
plicate Deo, beati & nostræ ad Deum deductionis præuii,
cum simus egeni, pauperes, & indigni serui vestri.

V I T A,
EPISTOLÆ ET DECRETA
VITALIANI PAPÆ.

^a VITALIANVS, natione ^b Signiensis, prouinciæ Campa- ANNO
niæ, de patre Anastasio, ^c sedit annos 14. menses ^{*} sex. CHRISTI
^d Hic direxit responsales suos cum synodica iuxta consue- 655.
tudinem in regiam urbem apud piissimos principes, si- ^{*} quinque
gnificans de ordinatione sua. Et dum suscepti essent re- minus
nouantes priuilegia ecclesiæ reuersi sunt, quorum ^{*} princi- diebus 4.
pium

mentia^e per eosdem missos direxerat beato Petro apostolo, & euangelia aurea cum gemmis albis miræ magnitudinis in circuitu^{*} ornatus. Hic regulam ecclesiasticam, atque vigorem, vt mos erat, omnimodo conseruauit.^f Huius temporibus venit Constantinus Augustus de regia vrbe per litoraria in Athenas, & exinde Tarantum, inde Beneuentū, & Neapolim per indiſtionem 6. Postmodum venit Romam, id est, die 5. mensis Iulii feria 4. indiſtione supraſcripta, & occurrit ei obuiam apostolicus cum clero suo milliario sexto ab vrbe Roma, & suscepit eum. Et ipsa die ambulauit imperator ad sanctum Petrum ad orationem, & donum ibi obtulit. Die sabbati ad sanctam Mariam, itemque donum obtulit. Dominico die processit ad sanctum Petrum cum exercitu suo. Omnes cum cereis exierunt obuiam ei, & obtulit super altare illius^{*} pallium auro textile, & celebratæ sunt Missæ. Iterum sabbati die venit imperator ad Lateranas, & lauit se, & ibidem pransit in basilica Iulii. Item dominico die fuit statio ad sanctum Petrum, & post Missas celebratas, valefecerunt sibi inuicem imperator & pontifex, duodecim dies in ciuitate Romana perseuerans. Omnia quæ erant in ære ad ornatum ciuitatis deposuit, sed & ecclesiam beatæ Mariæ ad martyres, quæ de tegulis æreis erat cooperta, discooperuit, & in regiam urbem, cum aliis diuersis quæ deposuerat, direxit. Et postmodum secunda feria egressus de ciuitate Romana, reuersus est Neapolim. ^{*} Inde terreno itinere perrexit Rhegiū, ingressus Siciliam per indiſtionem 7. Et habitauit in ciuitate Syracusana, & talem afflictionem posuit in populo, seu habitatoribus, vel possessoribus prouinciarum Calabria, Sicilia, Africa, Sardinia, per diagrapha, seu capita, atque nauticationes per annos plurimos, quales a sæculo nunquã fuerant, vt etiam vxores a maritis, vel filios^{*} a patre separarent, & alia multa inaudita perpeſſi sunt, vt alicui spes vitæ non remaneret, sed & vasa sacrata, vel cimelia sanctarum Dei ecclesiarum tollentes nihil dimiserunt.^h Et postmodum 15. die mensis Iulii per 11. indiſtionem prædictus imperator in balneo occisus est.ⁱ Et non post multum temporis antedictus sanctissimus vir vitam finiuit. Fecit autem ordinationes quatuor, presbyteros viginti duos, diaconum vnum, episco-

* ornata.

* pallam auro textilem.

* latus ibidem pransus est.

* Inde mari Tyr-rheno perrexit Regium,

* a parentibus

pos per diuersa loca * nonaginta septem. Qui etiam sepul-^{*18.}
tus est ad beatum Petrum apostolum sub die sexto Ka-
lendas Februarii, & cessauit episcopatus menses duos,
dies 13.

NOTÆ.

Vitalianus
quādo pon-
tifex factus.

^a *Vitalianus.*] Ultima mensis Augusti, anno Domini 655. in locum
Eugenii successit Vitalianus, patria Signinus. Huius temporibus
orientales Saxones fidem susceperunt. In Anglia de tempore pa-
schatis celebrandi grauissime disceptatum fuit.

Tempus se-
dis eius.

^b *Signiensis.*] Sic dictus a Signia ciuitate apud Hernicos, longe ab
Urbe trigesimo lapide via Lauicana sita.

^c *Sedit annos 14. menses sex.*] Menses quinque minus quatuor die-
bus post annos 13. sedit, patet ex initio & fine suscepti pontifi-
catus.

^d *Hic direxit responsales suos.*] Eadem legatione Vitalianus literas
dedit ad Petrum Constantinopolitanū episcopum, hortans eum ad
fidem catholicam amplexandam: ad quam ille rescribens ait, se ista
proferri, quæ veteres patres docuerunt: quod vt confirmaret, eo-
rum testimonia, (quamquam non satis fideliter) mutatis verbis an-
nexuit. Id quod a Græcis & Latinis simul animaduersum fuit deci-
ma tertia actione sextæ Synodi, quando ibidem hæc relegerentur.

Constans
oblatis do-
nis simulat
se catholi-
cum.

^e *Per eosdem missos direxit Constans B. Petro euangelia aurea cum
gemmis, &c.*] Imperator callidus hæc dona obtulit ecclesiæ, vt se
catholicum & cum Romana ecclesia communionem coniunctum ef-
se fingeret: idque propterea, vt sibi conciliaret Romanum popu-
lum, totumque occidentem, quem a se tamquam ab hæretico &
persecutore auersum esse sciebat. Ex eo quod Vitalianus pontifex
munera ecclesiæ oblata acceptarit, probabile videtur quod vna
cum muneribus orthodoxæ fidei professionem emisit: cum alio-
quin oblationes ab hæreticis factas ecclesia recusare consueuerit.
Baron. anno 655. num. 2. 3. & 4.

^f *Huius temporibus Constans venit Romam.*] Anno pontifica-
tus Vitaliani 9. Constantis imperii 22. Christi nati 663. vt patet ex
Paulo diacono lib. 5. cap. 6. 7. 11.

Qua pom-
pa pontifex
Constanti-
nem impe-
ratorē Ro-
mam ven-
ientem
exceperit.

^g *Occurrit ei obuiam apostolicus cum clero suo.*] Imperator, qui post
S. Martinum relegatum germanum fratrem occiderat, secundum
rigorem Canonum non illa humanitate acceptandus, sed potius ab
omnium ecclesiarum aditu arcendus fuisset, si non cum imperatore
reconciliato, & ad vnionem ecclesiæ reducto, totius orientalis schi-
smaticæ ecclesiæ vnionem futuram pontifex sperasset: quod dein-
ceps vere factum esse, ex iis patebit quæ infra de successore eius filio
Constantino Pogonato dicemus. Baron. ann. 663. num. 4. & 5.

Constans
quando in-
terfectus.

^h *Et postmodum die 15. Iulii indictione 11. in balneo occisus est.*] Anno
imperii sui 27. Christi nati 668. Scribunt de eo Theophanes in anna-
libus, & Cedrenus in compendio, quod anno decimo octauo sui im-
perii Theodosium fratrem germanū diaconum sacrum interfecerit:

Constans
parricida.

qui post mortem frequenter apparens habitu diaconi poculum sanguine plenum ei porrexerit, & dixerit: *Bibe frater*. Cuius visionis acerbitate victus abierit in Siciliam. Post occisum Constantem, rebellionem quorundam, Mezentius quidam imperium inuadit. Constantinus Pogonatus (ideo sic nominatus, quod Byzantio soluens, Cur nominetur Pogonatus. tenera adhuc lanugine fuisset, & e Sicilia promissam barbam, ut Zonaras ait, retulisset) Vitaliani papæ suppetiis fretus expulso tyranno parenti succedit. Constantinus fit imp. Qua de causa rogauit eum pontifex sanctissimus, ut qui auxilio Dei vicisset tyrannos, iam etiam superaret hæreticos ecclesiam Dei acerrime infestantes. Detulit imperator precibus Vitaliani hoc in primis, ut quoadvsque morus bellorum ingruentium componerentur, res hæreticorum silentio sopirentur. Vide Baron. ann. 668. num. 1. & 2.

¹ *Et non post multum temporis antedictus vir sanctissimus vitam finiuit.*] Anno Christi 669. qui est Constantini Pogonati imperatoris annus 2. In Græcorum sacra diptycha relatum Theodorus Constantinopolitanus episcopus Monothelita infcio & inuito imperatore expunxit, ut constat ex epistola Constantini ad Donum papam. Vitaliani obitus.

EPISTOLA I.

VITALIANI PAPÆ

AD PAVLVM ARCHIEPISCOPVM CRETENSEM.

Arguit eum, quod Lappæ episcopum iniuste damnauerit, & ad sedem apostolicam prouocantem non dimiserit. Dicitum episcopum pristino honori restituens, quæ contra illum acta fuerant nulla declarat.

Vitalianus episcopus seruus seruorum Dei Paulo archiepiscopo Cretensi.

DECIMONONO die mensis Decembris præsentis II. Indictionis, Ioannes episcopus Lappæ vrbis intra basilicam venerabilem beati principis apostolorum Petri nobis obtulit petitionem, per quam nos obnixè postulauit, atque coniurauit per terribilem, inquiens, aduentum magni Dei atque Saluatoris nostri Iesu Christi, ut secundum sacratissimos Canones, institutaque sanctorum patrum, eius causæ meritum requireremus, & sententiam promulgaremus. Obtulit illico & sententiam apud tuam fraternitatem confectam subscriptamque eius eorumque episcoporum manibus. Igitur post aliquos dies ad eius preces coaceruari Cœtum in hac vrbe Romana antistitum fecimus, ut nobiscum confidentes & petitio eiusdem

episcopi, & acta sacerdotaliter cognoscerentur. Dum ergo esset in hac Romana vrbe congregata eadem Synodus episcoporum pro huiusmodi negotio audiendo vel faciendo, statim nobis nuntiata sunt eiusdem exemplaria actionis, a tua fraternitate directa: quæ suscipientes, atque conferentes inuicem, ita inuenimus contineri in verbis & sensibus, sicut ea quæ nobis præfatus episcopus obtulerat, subscripta manu episcoporum, & tuæ dilectionis. Quamobrem admirati sumus, quia per suum clericum hanc vobis minime direxerit. Si enim forsitan tempus hoc prohibuit incongruum, cur absque suo scripto hanc vsque nos minime direxit. Cumque recensita esset sententia coram nostris fratribus episcopis, visum nobis eisque est, quod non secundum timorem Dei, neque secundum instituta patrum, sacrosque Canones, eiusdem Ioannis antistitis Lappæ est causa cognita & terminata, vel pœnalibus submissa eius persona. Propterea non leuiter contristati sumus, maxime quia & sub custodia missus est idem Ioannes antistes Lappæ diebus aliquot, & exinde adducebatur in secretarium tuæ fraternitatis, vt quod velles, inquit, loqueretur, ac rursus sub custodia ducebatur ad clausuram, sicuti habet confessio defensoris tuæ dilectionis in sententia ab eo facta: insuper & hortabatur, contra Canonum iussa, contraque legum instituta existens, vt daret fideiussorem. Deinde oportebat tuam fraternitatem secundum Canonum vigorem, tempore, quo se petiit ad nos venire, eum absolueret tuis literis: quem non solum noluisti canonicè absolueret ad principis apostolorum limina, sed magis respondisti ei indecenter, inquiens: Quia non competenter quæris. Quæ ergo sancti sanxerunt patres, indecentia sunt? An placentia tibi decentia sunt? Igitur præfatum Ioannem antistitem æque inculpabilem reperientes, iuxta textum sententiæ a te nobis directæ, fecimus nobiscum cum episcopis ad Misfarum solennia in ecclesias Dei præcedere. Itaque statuimus atque firmamus per huius nostræ præceptionis auctoritatem, omnia quæ a te tuaque Synodo contra Canonum instituta contraque legum decreta gesta confectave sunt, vel sententiam promulgatam aduersus eum, inania & vacua esse: sed quidquid claruerit eum damnificatum,

catum, eiusdemque ecclesiam a quoquam, ei tua dilectio faciat reddi, per omnia conseruans eum absque damno. Denominatum enim Ioannem, vtpote innocentem existentem, cum præsentem nostra præceptione absoluimus hinc, vt sicut ceteri tuæ dilectionis episcopi, & is suæ ecclesiæ vtilitates cum Dei peragere timore, sacrarumque regularum instituere debeat morem. Oportebat denique, dilectissime frater, oportebat nos similia similibus retribuere. Sed hæc magis per ignorantiam opinamur gesta esse, quam per calliditatem. Propterea quæ præcipimus tibi secundum Deum, & propter Dominum, tuæque Synodo, stude illico peragere, ne cogamur non misericorditer, sed secundum virtutem sacratissimorum Canonum conuersari. Scriptum namque est: *Dominus* Luc. 22. *inquit: Petre, rogavi pro te, vt non descideret fides tua: & tu aliquando conuersus, confirma fratres tuos.* Et rursus: *Quod* Matth. 16. *cumque ligaueris, Petre, in terra, erit ligatum & in celo: & quodcumque solueris in terra, erit solutum & in celo.* Postquam vero nostram præceptionem tua dilectio relegerit, hanc præsentem portitori Ioannis episcopi nimirum reddat pro sui eiusdemque ecclesiæ munitione. Data die vi. Kalendas Septembris indictione ii.

EPISTOLA II.

VITALIANI PAPÆ

AD VAANVM CVBICVLARIVM IMPERATORIS.

Cum Ioannes Lappæ episcopus contra Canones fuerit condemnatus, cupit vt eius opera suæ ecclesiæ restituatur.

Vitalianus Vaano cubiculario & imperiali chartulario.

SEMPER celsitudo vestra piis hominibus præbuit concursum, semperque irreprehensibiliter viuentibus tribuit libenter opem. Ideoque congruum præuidimus, per præsentem nostra scripta, Ioannem antistitē ecclesiæ Lappensis, sitæ in insula Creta, ei in omnibus commendare: quatenus diuina ope præuia, eiusque suffultus suffragio, valeat ad sanctam celeriter remeare ecclesiam. Per Septembrē enim mensē præsentem, ii. indictione, in hac Romana vrbe ad apostolorum nostri culminis protecto-

rum limina veniens, obtulit nobis petitionem, per quam suppliciter precatus est nos, ut eius causæ meritum cognoscentes, canonice terminaremus. Obtulit denique nobis & sententiã, quam promulgavit eius metropolitanus cum suis episcopis aduersus eundem Ioannem, volens eum ostendere reprehensibilem, per quam eum contra Canonum decreta pœnalibus submitit. Cuius exemplar & idem eius metropolitanus nobis direxit. Propterea facientes congregari episcopos in hac vrbe, eius causã est cognita, relecta videlicet petitione eius. Et præfata sententia ab eodem metropolitano eius nobis directã, visum nobis est, non secundum sacros Canones eandem esse sententiam promulgatã. Ideoque eam inanem atque vacuam statuimus fore, decernentes eundem Ioannem innocentem existere, & absque aliqua culpa eam ab eius metropolita querimus subiisse; quem merito absoluiamus ad suam ecclesiam regredi, scribentes eius sapius nominato metropolitã, ut quæ per simplicitatem egerit in eius personam contra Canonum decreta, esse vacua & inania. Eundem itaque Ioannem (ut dictum est) antistitem, vestræ eximiæ caritati per has nostras literas cõmendantes, hinc absoluiamus, ad vestra nimirum ambulaturum vestigia: & ut exinde rursus cum suis scriptis eum absolueret festinet, quæsumus, ad suam ecclesiam; commendãtes eum, quibus præuiderit, ut illæsus debeat esse. Profecto enim vna mecum cunctis diebus vitæ suæ & ipse pro vestræ excellentissimæ caritatis prosperitate ac longauitate deprecabitur Dominum. Data die vi. Kal. Februarii indict. ii.

EPISTOLA III.

VITALIANI PAPÆ

AD PAVLVM EPISCOPVM CRETENSEM.

Ut episcopo Lappæ occupatas ecclesias restituat: diaconum, qui vxorem duxit, & in duabus militat ecclesiis, corrigat: tum ut a se Eulampium, qui male audiebat, dimittat.

Vitalianus Paulo episcopo Cretensi.

AD cognitionem tuæ dilectionis congruum præuidimus perducere, eo quod Ioannes episcopus Lap-

penſis eccleſiæ nobis ſuggeſſerit, aſſerens eius parochia pertinentia monaſteria, vnum quod appellabatur Palea, & alterum quod vocatur Arſilli, a tua eccleſia eſſe inuaſa. Ideoque, ſi ita eſt, hortamur tuam cariſſimam fraternitatem, vt ei ſecundum terminos ſanctorum Canonum reddi faciat: quia vnicuique quod iuſtum eſt volumus conſeruari, maxime a noſtris fratribus. Cognouimus denique, quod quidam diaconus, nomine Ioannes, poſtquam conſecratus eſt miniſter, accepiffet vxorem: & non ſolum hoc, ſed & in duabus eccleſiis militet. Ideoque, ſi ita eſt, hoc tua dilectiſſima fraternitas pro Dei amore corrigat, ne denuo huiuſmodi nefas proueniat adinſtar male viuentium. Deinde cognouimus, quod quemdam curialem, nomine Eulampium, habeat quaſi conſiliarium. Non enim, vt nobis ſuggeſtum eſt, eum conſtat eſſe bonæ vitæ. Ille enim quotidie, vt fertur, inter fratres zizania ſeminat, vt de eorum diſcordia marſupium impleat. Quamobrem, ſi ita eſt, hortamur tuam fraternitatem, eum a ſe proiicere, vt eius opinio coram Deo & hominibus floreat. Data vt ſupra.

EPISTOLA IV.

VITALIANI PAPÆ

AD GEORGIVM EPISCOPVM SYRACVSANVM.

Vt Ioanni epiſcopo Lappenſi faueat.

Vitalianus Georgio epiſcopo Syracuſano.

GESTA, ſiue ſententiam a tua fraternitate directam, dilectiſſimo filio noſtro Gaudentio primicerio ſcribente eam, ſibi ab antiſtite Cretenſis inſulæ tranſmiſſam, pro cauſa epiſcopi Lappenſis eccleſiæ, ſuſcepimus, ſcribentes ei quamobrem admirati ſumus, cur ipſe Cretenſis antiſtes nobis aut per ſuum clericum hanc minime direxerit, aut per ſua ſcripta non indicauerit quæ erant neceſſaria. Præfatus enim Ioannes Lappenſis eccleſiæ, huiuſmodi ſententiam manu eius metropolitæ epiſcoporumque ſubſcriptam, cum ſua nobis obtulit petitione, poſtulans ſuæ cauſæ meritum canonice requiri. Cuius precibus moti, pro tali re in hac vrbe fecimus congregari Synodum, vt cognosceretur huiuſmodi negotium.

Concil. Tom. 15.

Bbb ij

Cumque esset congregata, relecta est nimirum petitio Ioannis præfulis, ac sententia a tua directa fraternitate: quibus nobis eisque visum est non secundum sacratissimos Canones, neque secundum instituta patrum, esse eadem gesta promulgata aduersus prænominatum Lappensis ecclesiæ episcopum. Idcirco decreuimus, eam, per nostræ præceptionis auctoritatem, esse inanem & vacuam, absoluentes eum ad suam ecclesiam remeare cum nostræ præceptione ad eundem eius metropolitam facta. Ideoque eo illic ad tuam fraternitatem se coniungente, ei ita concurret, vt cum literis commendatitiis domini excellentissimi Vaani filii nostri imperialis cubicularii & chartularii, ad suam ecclesiam prospere reuertatur. Viua enim voce pro sua causa subtiliter tuæ fraternitati, dum ab ea requisitus fuerit, profecto indicabit, ostendens ei exemplar præcepti nostri, ad Cretensem metropolitam directi. Præterea & Siluinus tibi * intimandum * al. intimabit omnia prædicta, ne omnia prædicantes, ne modum transgredi literarum cerneremur. Data vt supra.

EPISTOLA V.

VITALIANI PAPÆ

AD OSVVI REGEM NORDANHVMBRORVM,
EIVS DE PASCHATE IVDICIVM EXPETENTEM.

Gratulatur gentes sui regni ad fidem conuersas, vtque Pascha ceterasque apostolorum traditiones obseruari, totamque insulam Deo dicari curet, & reliquias sanctorum ei mittit.

*Domino excellentissimo filio Osuui regi Saxonum Vitalianus
episcopus seruus seruorum Dei.*

Beda ibidè.
Zelum re-
gis laudat
& accedit.

DESIDERABILES literas excellentiæ vestræ suscepimus, quas relegentes, cognouimus eius piissimam deuotionem, feruentissimumque amorem quem habet propter beatam vitam. Et quia dextra Domini protegente ad veram & apostolicam fidem sit conuersus, sperans, sicut in sua gente regnat, ita & cum Christo in futuro conregnare. Benedicta igitur gens, quæ talem sapientissimum & Dei cultorem promeruit habere regem. Quia non solum ipse Dei cultor existit, sed etiam omnes subie-

Et os suos meditatatur die ac nocte ad fidem catholicam atque apostolicam pro suæ animæ redemptione conuerti. Quis enim audiens hæc suauia non lætetur? Quis non exultet & gaudeat in his piis operibus? Quia & gens vestra Christo omnipotenti Deo credit, secundum diuinorum prophetarum voces, sicut scriptum est in Isaia: *In die illa* Isa. 11. *radix Iesse, qui stat in signum populorum, ipsum gentes deprecabuntur.* Et iterum: *Audite insulæ, & attendite populi de longe.* Isa. 49. Et post paululum: *Parum, inquit, est ut mihi sis seruus ad suscitandas tribus Iacob, & sæces Israel conuertendas. Dedi te in lucem gentium, ut sis salus mea usque ad extremum terræ.* Et rursum: *Reges videbunt, & consurgent principes, & adorabunt.* Et post pusillum: *Dedi te in sædus populi, ut suscitares terram, & possideres hereditates dissipatas, & diceres his qui uincti sunt: Exite; & his qui in tenebris: Reuelamini.* Et rursum: *Ego* Isa. 42. *Dominus vocaui te in iustitia, & apprehendi manum tuam, & seruauit, & dedi te in lucem gentium, & in sædus populi, ut aperires oculos cæcorum, & educeres de conclusione uinctum de domo carceris sedentem in tenebris.* Ecce, excellentissime fili, quam luce clarius est, non solum de vobis, sed etiam de omnibus prophetarum gentibus, quod sint credituræ in Christo omnium conditore. Quamobrem oportet vestram celsitudinem, utpote membrum existens Christi, in omnibus piam regulam sequi perenniter principis apostolorum, siue in pascha celebrando, siue in omnibus quæ tradiderunt sancti apostoli Petrus & Paulus, quia ut duo luminaria cæli illuminant mundum, sic doctrina eorum corda hominum quotidie illustrat credentium.

Et post nonnulla, quibus de celebrando per orbem totum vno vero pascha loquitur: Hominem denique, inquit, docibilem, & in omnibus ornatum antistitem secundum Antistitem sc daturum ait Cantuariæ. *vestrorum scriptorum tenorem minime valuimus nunc reperire, pro longinquitate itineris. Profecto enim dum huiusmodi apta reperta persona fuerit, eum instructum ad vestram dirigemus patriam, ut ipse & viua voce, & per diuina oracula, omnem inimici zizaniam ex omni vestra insula cum diuino nutu eradicet.*

Munuscula a vestra celsitudine beato principi apostolorum directa, pro æterna eius memoria suscepimus, gratiasque ei agimus, ac pro eius incolumitate iugiter Deum

deprecamur cum Christi clero. Itaque qui hæc obtulit munera de hac subtractus est luce, situsque ad limina apostolorum, pro quo valde sumus contristati, cum hic esset defunctus. Verumtamen gerulis harum nostrarum litterarum vestris missis, & beneficia sanctorum martyrum, hoc est, reliquias beatorum apostolorum Petri & Pauli, & sanctorum martyrum Laurentii, Ioannis, & Pauli, & Gregorii, atque Pancratii eis fecimus dari, vestræ excellentiæ profecto omnes contradendas.

Munera
etiam regi-
nz mittit.

Totius cõ-
uersionem
insulæ ex-
petit.

Nam & coniugi vestræ, nostræ spirituali filiæ, direximus per præfatos gerulos crucem, clauem auream habentem de sacratissimis vinculis beatorum apostolorum Petri & Pauli. De cuius pio studio cognoscentes, tantum cuncta sedes apostolica vna nobiscum lætatur, quantum eius pia opera coram Deo flagrant & vernant. Festinet igitur quæsumus vestra celsitudo, vt optamus, totam insulam suam Deo Christo dicare. Habet enim profecto protectorem humani generis redemptorem Dominum nostrum Iesum Christum, qui ei cuncta prospera impartiet, vti nouum Christi populum coaceruet, catholicam ibi & apostolicam constituens fidem. Scriptum est enim:

Matth. 6. Quærite primum regnum Dei, ac iustitiam eius, & hæc omnia adiicientur vobis. Nimirum enim quærit & impetrabit, & ei omnes suæ insulæ (vt optamus) subdentur. Paterno itaque affectu salutantes vestram excellentiam, diuinam iugiter precamur clementiam, quæ vos vestrosque omnes in omnibus bonis operibus auxiliari dignetur, vt cum Christo in futuro regnetis sæculo. Incolumem excellentiam vestram gratia superna custodiat.

EPISTOLA VI.

SVB NOMINE VITALIANI PAPÆ

AD MONACHOS SICVLOS.

Vitalianus episcopus seruus seruorum Dei dilectis in Christo filiis sub patris Benedicti & Placidi dominio in Sicilia constitutis salutem & apostolicam benedictionem.

AD hoc nos superna clementia in orbe terrarum præfecit rectores atque custodes, vt dispersa congregare, & congregata conseruare, & destructa restituere sum-

mopere procuremus. Quapropter quia ciuitates, castra, monasteria, possessiones, & villas beato Benedicto in Sicilia subditas paganorum incurfionibus desolatas esse au-
 diuimus, supra modum dolemus, omnipotentique Deo super hoc gratias agimus, qui ideo temporaliter hic flagella irrogat, ne in æternum puniat. Vnde vos, carissimi filii, a fletu & mœrore cessare monemus, & his nostris filiis, quos de Cassinensi congregatione ad monasteria restauranda, & ciuitates, castra, possessiones, & villas recuperandas in Siciliam dirigere studuimus, vt specialibus dominis deseruire curetis; ex parte beati Benedicti & nostra præcipientes, vt in restauratione monasterii & possessionum illos adiuuare studeatis, cœptumque laborem ad effectum perducere summopere procuretis. Nos enim & vos, & ciuitates, castra, possessiones, & villas quas Tertullus patricius beato patri Benedicto in Sicilia dedit, defendere, adiuuare, & manu tenere parati sumus. Omnipotens Deus sua vos gratia benedicat, atque a cunctis aduersis eripiat. Valere.

ANNO
 CHRISTI
 655.

CONCILIVM TOLETANVM IX.
 EPISCOPORVM SEXDECIM,
 HABITVM ANNO SEPTIMO RECCESVINTHI REGIS,

* die viii.
 Kalenda-
 rum De-
 cembrii,

post * diem Kalendarum Nouembris, ^a æra DCXCIII.
 quæ coincidit cum anno Christi DCLV. & Vitaliani pa-
 pæ II. Est prouinciale.

TITVLI CAPITVLORVM.

I. Vt de rebus ecclesie nihil episcopi auferant, & qualiter proximi fundatoris ecclesiarum sollicitudinem gerant. II. Vt fundatores ecclesiarum, quoadusque vixerint, earum habeant curam, ipsique illic ministros eligant seruituros. III. Si de rebus ecclesie pro praestatione aliquid dari dicatur, causa praestiti cognoscatur. IV. De conquisitis rebus, inter ec-	<p>clesiam & sacerdotis intestati heredes, quæ diuisio fiat.</p> <p>V. Si episcopus monasterium faciat, vel * parochiam ecclesiam ditet, * parochianis
 * quantam partem de rebus eccle- * quantam
 sia conferat.</p> <p>VI. Vt episcopus tertiam ecclesiasticarum rerum sibi debitam, cui elegerit, conferat.</p> <p>VII. Ne extra constitutum ordinem, morientis sacerdotis heredes rem eius adire praesumant.</p> |
|--|--|